

Surullinen Fauni

Näyttelystäni Taidekeskus Ahjon **Kytö**- tilassa 18.4. - 12.5.-19

Olen halunnut tutkia **havainnon olemusta ja näkemistä** kokemuksena.

Tuulen tai tulen katsominen virittää esteettisen kokemuksen. Pyrkimys tavoitella tuota **kokemusta** pakottaa kuvan kasvamaan uusiksi kuviksi, joissa yhä uudelleen koetetaan saada se otteeseen värin ja muun kuvansommittelun keinoin ja vertauskuvilla.

Tunteet ja tunnelmien heijastelut kuvan ja sen katsojan välillä saattavat välittää kuvasta kaikkia aisteja virittäviä impulsseja. Tunne on maalarin työväline siinä missä värikin. Teoksen kokijan tunne on osa teosta. Puhutaan hetkellisyydestä ja pinnallisuudesta. Katsojan viihdyttäminen tuntuu riittämättömältä.

Vertauskuvien olemus on, jos kuva onnistuu , ettei mikään ole sitä miltä näyttää. Puun kuva kertoo jotakin kaikista puista, ehkä kuvaakin ihmistä tai elämää yleensä. Merkitysten tunnistamiseen osallistuu teoksen ympäristö ja ajan tapahtumat. Kuvan ulkopuolinen onkin sen sisältöä.

Olen maalannut maastossa. Ulkona työajalla on selvät rajansa ja hetken piirteet vaikuttavat ja näkyvät syntyneessä kuvassa. Tekeminen itsessään näyttäytyy ulkoilmakuvissa arvona. Keskittyneesti maalatessa ei maalata puun kuvia pensselillä, vaan varjoa pariisinsinisellä ja kyproksen umbralla eikä sekoiteta maalia paletilla, vaan sävytetään valoa viileämmäksi. Työhuoneessa kuvat kasvavat uusiksi kuviksi.

Ahti Pitkänen